

Se mai poate salva ceva ? (sau scurt tratat despre cum se poate fura o căciulă)

Vă amintiți, desigur, cum Avraam încerca să negocieze statutul Sodomei și Gomorei, invocând ipotetica existența în cetățile pline de păcat a 50,45,40,.....,10 neprihăniți. Cu luare aminte vor gândi la parabola biblică absolvenții claselor a 8-a din acest an. Absolvenții și părinții lor deopotrivă. Să detaliem.

Sunt numărate zilele până la repartizarea în licee a absolvenților claselor a 8-a. Rezultatele de la Tezele Unice din acest an sunt hotărâtoare pentru ei. Nereguli au fost, aceasta e evident. Acum vine și legătura cu parabola biblică de mai sus. Oare ce procent de rezultate "false" la Tezele Unice ar considera ministerul că ar fi necesar pentru a spune "Stop" declanșării mecanismului de repartizare ce include acest criteriu ? 10,20.....50% ?

Rezultatele denaturate, total neconforme realității, au avut o distribuție ce nu a ținut cont de zona geografică, de tipul școlii sau de mediul în care aceasta este situată, urban sau rural. Neprofesionalismul supravegherii a lovit fără deosebire în vârful muntelui și în buricul târgului. Se poate spune că, la nivel național, am reușit trista performanță de a ne fura căciula. Cauzele ce au condus la această nedorită stare de lucruri sunt multiple și complexe, nu dorim analizarea lor aici. Poate greșeala fundamentală a fost un apel la moralitate care a supralicitat realitatea existentă în școli. Acum, oricum, nu mai sunt importante întrebările "De ce ?" și "Cum ?", ci alta: "Ce-i de făcut ?"

Anchetele efectuate ici-colo nu au adus nicio alinare suferințelor din această zonă, efecte reparatorii cu atât mai puțin. Ele nu au reprezentat altceva decât praf în ochi și, oricum, au vizat doar partea vizibilă a acestui hidid aisberg. Extrem de neplăcută este însă atitudinea manifestată la nivel ministerial, prin care se blochează accesul la rezultatele la nivel național. Oare aceasta să fie o recunoaștere tacită a eșecului organizatoric? De câțiva ani încoace, rezultatele la Teste Naționale, Bacalaureat, diverse alte examene, erau publicate pe site-ul ministerului. Acum de ce nu s-a recurs la acest procedeu, care ar fi asigurat o transparență totală ? De ce această atmosferă de mare taină și de secretomanie într-o situație în care nu ar fi cazul ?

Cum poate un profesor să analizeze eficiența muncii sale, dacă este lipsit de ultima verigă, cea care încheie procesul învățării, acel feedback ce-i poate confirma că strădania sa de zi cu zi, de ceas cu ceas, a dat roade ? Altfel putem doar să ne comparăm cu noi înșine, dar în acest caz nu suntem mai presus decât Baronul Munchausen în încercarea sa de a se trage de păr pentru a ieși din mlaștină. Elevilor noștri și părinților acestora le sunt la fel de necesare aceste comparații cu situația din ogrăzile vecine.

Orice începător în studiul statisticii, în momentul în care ar avea în fața ochilor rezultatele la Tezele Unice și performanțele anterioare ale elevilor aceleiași școli, ar putea desprinde niște concluzii evidente, în urma unui studiu comparativ de câteva minute, înaintând un coeficient de verosimilitate în ce privește aceste rezultate.

Așadar, ce-i de făcut, în această secundă 59 ? Așa cum se arată într-un document elaborat de Asociația EduCer, greșeala deja a fost produsă, așa că remediul nu poate fi decât unul singur: modificarea metodologiei prin care se face accesul la liceu în anul școlar 2008-2009, prin acordarea posibilității liceelor la care numărul candidaților îl depășește pe cel al locurilor, să organizeze examene de admitere. Aceste modificări nu sunt condiționate de apariția noii Legi a Învățământului Preuniversitar sau de noul Statut al cadrelor didactice.

Avem această datorie morală față de elevi. Poate și pentru că ei nu au cum să se refugieze la munte, precum personajul Lot, din același pasaj biblic invocat la început.

Sorin Borodi

<http://sorinborodi.ro/>

sorinborodi@yahoo.com